

større Høide end 61 Tommer, hvorhos Man til denne Paragraf har henvist Bestemmelsen i Børnepligtlovens § 13.

§ 21 er i det Væsentlige overensstemmende med Folkethingsudvalgets Udkast § 3, idet Man dog har troet det rettest for Tydeligheds Skyld, at tilføie en udtrykkelig Tilkendegivelse om, at Sessjonen er berettiget til, naar den dertil finder Anledning, at udsætte Udskrivningen af den Børnepligtige, der med anmeldt lovligt Forfald udebliver fra Sessjonen. Det følger af Forholdets Natur, at Sessjonen for sit Vedkommende har at bedømme Forfaldets Lovlighed, inden den tager Beslutning om, hvorvidt den vil give den Udeblevne Bedtegning om at skulle behandles efter § 13, eller udskrive ham eller endelig udsætte hans Behandling, men da det, saafremt Sessjonen ikke maatte betragte Forfaldet som lovligt eller dets Lovlighed som tilstrækkeligt godtgjort, bliver vedkommende Domsstol, der har endelig at afgjøre, om den Udeblevne har havt lovligt Forfald eller ei, har Man, for at undgaae Misforstaaelse, udeladt Mellemsetningen „som Sessjonen har at bedømme“ i Paragrafens sidste Linie.

Til Bestemmelsen om Lodtrækningen paa Sessjonen har man i § 22 knyttet Bestemmelsen om det udskrevne Mandstabs Ret til indbyrdes at bytte de udtrukne Lodtrækningsnummere, skøndt Reglen herom ikke vedkommer selve Sessjonsbehandlingen. Indholdet af § 22 er iøvrigt i det Væsentlige overensstemmende med Folkethingsudvalgets Udkast § 7, dog at man, istedetfor at i hin Paragraf Retten til at bytte Nummer er gjort afhængig af, at de Byttende henhøre til samme Afdelings Udskrivningskreds, har foreslaaet denne Ret gjort afhængig af, at de Paagældende henhøre til samme Udskrivningskreds. Man troer imidlertid i saa Henseende at være i god Overensstemmelse med den Tanke, der gaaer igjennem Udvalgets Redaktion af denne Bestemmelse, idet man forudsætter, at de paagældende Udtryk ere valgte af Hensyn til, at Amterne, der for Tiden danne Udskrivningskredsene, ikke falde sammen med Afdelingernes Rekruteringskredse.

Da imidlertid efter nærværende Udkast Udskrivningskredsene og de fleste af de større Hærsafdelingers Rekruteringskredse ere de samme, har Man troet det rettest at det fastsættes, at kun de, der henhøre til samme Udskrivningskreds, indbyrdes kunne bytte Nummer. Idet Man iøvrigt med Hensyn til de Grunde der have bevæget Ministeriet til at foreslaae, at Nummerbytning, der efter de nugældende Regler kan foregaae mellem alle Børnepligtige, der over hele Landet ere behandlede til Udskrivning paa Sessjonen for samme Aar og have Bedtegning om samme Tjenstydgtighed, for Fremtiden bør indskrænkes til kun at kunne finde Sted mellem Børnepligtige, der henhøre til samme Udskrivningskreds, skal henvise til de Motiver, der ledsagede det af Ministeriet i forrige Samling forelagte Udkast, skal man blot endnu bemærke, at „Afdeling“ er et temmelig ubestemt Begreb, der i Hærløven bruges om Batailloner, Eskadroner, ja endog Kompagnier. I den af Udvalget brugte Betydning kan Afdeling ganske vist ikke forståes om nogen mindre Afdeling end en saadan, der har en særlig Rekruteringskreds, men, da dette gælder om Fodfolkets Halvbrigader, vilde Udvalgets Redaktion medføre en, formentlig unødvendig, større Indskrænkning i al Fald i det til egentlig Krigstjeneste udskrevne Mandstabs Afgang til at bytte Nummer end Ministeriets Forslag.

Man har anset det for hensigtsmæssigt, at der optoges en Bestemmelse om, at ingen af de Byttende ved Dom maa være funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

#### Til §§ 23—25.

Naar det ved Sessjonsbehandlingen er blevet afgjort, hvilke Børnepligtige der som tjenstydgtige skulle henregnes til Aarets Udskrivningsmasse, ville disse Børnepligtige være at fordele til de forskjellige Børn, Vaaben og Korps. Denne Fordeling bør, ligesom nu Udskrivningen, formentlig foretages af Justitsministeriet i Henhold til de de Børnepligtige paa Sessjonen givne Tjenstydgtighedsvedtegninger og deres Lodtrækningsnummere samt i